

Họ và tên thí sinh:

Số báo danh:

I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm)

Đọc văn bản:

NHÁT ĐÌNH CỦA BÁC THỢ

Cứ mỗi dịp trở về thăm ngôi nhà nơi tôi ra đời và lớn lên ở đó, tôi lại bồi hồi ngắm chiếc ghế tựa đã cũ lắm, một bên chân đã phải nối và nhớ tới một chuyện xưa...

Trong lúc nô đùa, mấy anh em tôi đã làm bong mặt ghế. Cha tôi phải mời bác thợ vào chữa lại cho khỏi hỏng thêm. Chúng tôi tò mò ngắm bác thợ lúi cuội làm việc. Mỗi khi cúi xuống, ngẩng lên, chiếc kính trắng trên mắt bác lại tụt xuống. Đôi bàn tay có những ngón sần sùi, gân guốc dặt vào đâu, chỗ đó lập tức thay đổi và chiếc ghế dần dần lành lại như mới. Cuối cùng, sau mấy nhát đinh "chát, chát...", chiếc ghế được đặt ngay ngắn, xong xuôi trước mắt chúng tôi.

Cha tôi trả tiền và cảm ơn bác thợ. Bác thợ xoa xoa tay trên mặt ghế vừa được thay lại như để từ biệt đứa con của mình rồi chào cả cha tôi, lẫn chúng tôi, ra về.

Một lúc sau, trời mưa to. Anh em chúng tôi lại leo lên ghế chơi trò "tàu hỏa" mà quên cả trời mưa. Bỗng có ai gõ cửa. Cha tôi vội bước ra, thì thấy bác thợ đã trở lại, toàn thân ướt đẫm. Nước nhỏ giọt từ trong chiếc hòm đồ nghề của bác. Cha tôi hỏi:

- Bác quên gì đấy ạ?

Bác thợ đưa tay vuốt mặt, lắc đầu, nói nhanh:

- Tôi không quên gì, nhưng...

Vừa nói, bác vừa bước tới chiếc ghế do tay bác vừa chữa, xoa xoa tay để tìm cái gì. Anh em chúng tôi không hiểu đầu đuôi thế nào nữa, cứ trở mắt ra nhìn. Chợt bác khẽ reo lên:

- Đây rồi!

Đoạn, bác mở hòm đồ nghề, lấy cái búa ra, đeo kính vào, nheo nheo mắt và bắt thân vung búa gõ đánh "chát" một cái. Xong bác ngẩng lên, cười, nói với cha tôi:

- Đi được một quãng xa, tôi chợt nhớ còn cái đinh chưa đóng hết đầu đinh. Để vậy, có người sẽ rách quần áo, bác ạ!

Cha tôi cảm động, lấy thêm tiền biếu bác. Bác không nhận và vội vàng chào. Cha con chúng tôi không ai bảo ai, cùng đứng nhìn theo bác thợ vai khoác cái cưa, tay xách hộp gỗ cầm cúi đi trong mưa. Bóng bác nhoà dần, nhòa dần trên đường quốc lộ mịt mù gió thốc...

Từ buổi ấy, trong trí nhớ non thơ của tôi không bao giờ phai mờ hình dáng bác thợ và cứ nghe rõ mãi nhát đinh của người thợ tận tụy với công việc, với nghề của mình.

(Những truyện ngắn hay viết cho thiếu nhi, Phong Thu, Nhà xuất bản Kim Đồng, Hà Nội, 2014)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1 (0,5 điểm). Xác định ngôi kể được sử dụng trong văn bản.

Câu 2 (0,5 điểm). Chỉ rõ thành phần phụ có trong câu: "Trong lúc nô đùa, mấy anh em tôi đã làm bong mặt ghế".

Câu 3 (1,0 điểm). Phân tích hiệu quả của biện pháp tu từ so sánh: "Bác thợ xoa xoa tay trên mặt ghế vừa được thay lại như để từ biệt đứa con của mình".

Câu 4 (1,0 điểm). Qua chi tiết bác thợ bắt nờ quay trở lại trong cơn mưa, anh/chị có cảm nhận gì về nhân vật này?

Câu 5 (1,0 điểm). Anh/Chị tâm đắc với thông điệp nào từ văn bản? Vì sao?

II. VIẾT (6,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm).

Viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) phân tích nhân vật bác thợ trong văn bản “*Nhát đinh của bác thợ*” ở phần Đọc hiểu.

Câu 2 (4,0 điểm).

Trong xã hội hiện đại, không ít người chạy theo những điều lớn lao mà bỏ quên những điều bình dị đời thường. Anh/chị hãy viết bài văn nghị luận (khoảng 500 chữ) trình bày suy nghĩ của bản thân về ý nghĩa của việc sống hết mình với những điều bình dị trong cuộc sống.

.....**HẾT**.....